

Czas Przymierza

Okres Wielkiego Postu to czas odbudowywania przymierza człowieka z Bogiem. Przymierze można widzieć jako "most" łączący dwie strony, Boga i człowieka, albo jako "umowę",

czy "układ" między tymi stronami. W sensie chrześcijańskim pojęcia te wydają się być zbyt sztywne, drętwe, zakładające mimo wszystko dystans między Bogiem i człowiekiem. Od chrztu świętego tym żywym mostem łączącym nas z Bogiem Ojcem jest Pan Jezus, nasz Odkupiciel. To On sam jest naszym przymierzem z Bogiem. W czasie chrztu zostaliśmy przyobleczeni w Chrystusa, czego znakiem była symboliczna biała szata. To trochę tak jak kosmonauta, który opuszczając atmosferę ziemską musi założyć specjalny skafander, aby przeżyć w kosmosie, tak człowiek musi przyodziać się w Chrystusa, by żyć i osiągnąć zbawienie wieczne. W czasie każdej Mszy świętej słyszymy słowa: *Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: To jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów*. Krew Pana Jezusa, przelana za nas na krzyżu, jest dla nas ocaleniem, chroni nas przed wiecznym potępieniem. Dzięki oczyszczającej mocy tej Krwi doznajemy odpuszczenia grzechów, czyli pojednania z Bogiem w sakramencie pokuty abyśmy mogli wypełniać nasze życiowe powołanie. Kończące się rekolekcje były dla nas czasem odbudowywania naszego przymierza z Bogiem. O. Felicjanowi pięknie dziękujemy za to, że w tym nam pomógł.

[prob]